

GPS-skattejagt

Skovens skjulte skatte

GPS-skattejagt

Skovens skjulte skatte

Sådan kommer du i gang

Der er mange forskellige måder at gå på skattejagt. Du kan bruge din mobiltelefon, hvis den har GPS, eller du kan bruge særlige GPS'er som f.eks. bruges til fjeldvandring eller geocaching. For at finde ud af hvordan du taster koordinater ind på din mobiltelefon/GPS eller indlægger filer med koordinater skal du se vejledning til din telefon/GPS eller vejledning til evt. installeret software.

Låner du GPS-klassesættet hos kommunens naturvejledere er der vejledning til disse i sættet, og her vil koordinaterne være tastet ind på forhånd.

Forberedelse

Før du tager af sted er det en god idé at planlægge, hvad du/I vil finde. Brug kortet på forsiden og skemaet på næste side til at planlægge turen. Du kan vælge enten, at gå efter et bestemt tema, eller blot i et bestemt område.

I siderne i dette hæfte finder du beskrivelse og billede af de enkelte kulturminde. Brug koordinaterne og billederne til at finde kulturminerne, og brug teksten til at lære de spændende historier de gemmer på. Hvis du vil vide mere om kulturminerne, findes der på kommunens hjemmeside (under naturcenter Ørnereden) mere detaljerede beskrivelser.

Er I flere der tager af sted så husk at alle skal:

- have friske batterier i GPS'erne
- vide hvilke punkter de skal gå til
- vide hvordan man finder tilbage (indkod mødested eller brug Ørnereden der er indtastet i klassesættet)
- vide hvornår I mødes igen

Supplement til almindelig vandretur

GPS-skattejagt kan bruges som supplement til en almindelig vandretur i skoven. Følg stierne indtil du er rimelig tæt på stedet og brug så telefonen/GPS'en til at gå det sidste stykke. Har du børn med kan det være en god idé at lade dem finde vejen. Det synes de er sjovt og så kan du koncentrere dig om at læse om de spændende kulturminde.

På tværs

Du kan også vælge at gå på tværs af stierne i skoven. Dette giver mulighed for at opleve steder i skoven du med garanti aldrig har set før. Dette kan være en udfordring. Selv om skoven er lille kan der være mange forhindringer. Der er søer, åer og krat som er svære at passere.

God fornøjelse!

GPS-skattejagt

Skovens skjulte skatte

Skematisk oversigt over kulturspor i skovene mellem Ørnereden og Moesgård Museum

Punkt	Afstand fra Ørnereden	Titel	Type	Datering	Nøgleord
A 0	Ørnereden				
A 1	1,3 km	Mærker efter middelaldermarker	Højryggede agre	1100-1800	Højryggede agre, dyrkning, ard, muldfælsplov, middelalder, dyrkningsfællesskab, landboreformer
A 2	1,1 km	Sten i stakke	Stenrøser	1100-1800	Stenrøser, stendynger, istider, isbræer/sgletchere, oldtidssti, agerdyrkning, højryggede agre, stenrydningsdynger, rydningsrøser
A 3	1,2 km	En blanding af nyt og gammelt	Gravhøj med kunstig dysse på toppen	Oldtid + 1800-tallet	Gravhøj, dysse, randsten, natursyn, romantikken, herredsberesningerne
A 4	1,9 km	Tid til tegn	Teglværk	1844	Teglværk, teglsten, mursten, teglbrænding, lergrav, æltepladser, tørrelade, højovn, teglværkshus
A 5	0,9 km	Find de fredede diger i Moesgårdskovene	Stendige	Slutningen af 1700-tallet – begyndelsen af 1800-tallet	Sten- og jorddiger, fredskovsdiger, landboreformer, træfældning, Fredskovforordning, fredskov, udsifting, sten med kløvemærker, genbrug, Gammel Moesgård
A 6	0,8 km	Gravpladser fra jernalderen	Stenrøse	Jernalder	Gravrøse, stenrøse, stenrydningsdynger, grave fra oldtiden, urnegrav, gravurne, brændte knogler, lerkarskår, grave, gravpladser
A 7	0,5 km	Kom på sporet af gravrøvere	Gravhøj	Oldtid	Gravhøj, gravrøvere, plyndring, krogkøp, gravgaver, Naturfredningslov, fredningssten, naturlig erosion
A 8	0,5 km	Oldtidslevn og skulpturtræer	Gravhøj samt Rønnaus skulptur sneglen	Oldtid + 1990'erne	Gravhøj, sneglen, Rønnaus, skulpturtræer, skovkunst, træskulpturer, landets første bønder, terrasseagre, naturens erosion
A 9	0,7 km	De døde fortæller fortidshistorier	Gravhøj	Oldtid	Gravhøj, gravskik, mindesmærker, de første bønder, gravrøser, ligbrænding, jordfæste, gravpladser, kristendommens indførelse, territorie, markering
A 10	0,7 km	Bonzealderhøjen i Storskov	Gravhøj	Ældre bronzealder	Gravhøj, bronzealder, Egtvedpigen, Borum Eshøj, gravudstyr, bronzesager
A 11	0,7 km	Sten med kløvemærker	Sten med kløvemærker	Middelalder og frem i tid	Kløvemærker, dysser, jættestuer, transport af sten, kløvningssteknik, vejbyggeri, storstensgrave, istiden
A 12	0,7 km	Huller i historien	Stenrøser	Oldtid og frem i tid	Stenrøser, stenrydningsdynger, rydningsrøser, sten med kløvemærker, skovens ressourcer, stenhuller, ulvefaldsgruber, trækulsgrubber, savgrave, rodvæltene

GPS-skattejagt

Skovens skjulte skatte

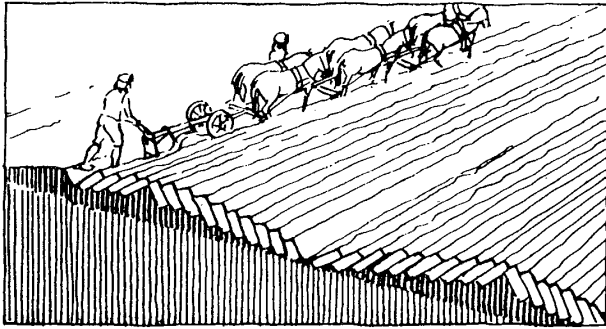

Kulturminde nr. 1

N 56° 05.446

E 010° 13.812

Mærker efter middelaldermarker

Illustration, pløjning af højryggede agre.
Kilde: Laursen J. 1994 Historien i skoven.
Skove og fortidsminder i Århus Amt. Skipperhoved.

Find højryggede agre i skoven. I middelalderen dyrkede man korn på lange smalle marker. Markerne var højest på midten, så regnvandet kunne løbe væk. Grøfterne imellem markerne førte vandet helt væk. Markerne kaldte man agre, og grøfterne kaldte man rener. Sæt dig ned og se rundt: Her er bevaret 8 agre. Skovbunden ligner et stort vaskebræt.

Flere steder i Moesgårdskovene kan man få øje på bevarede *højryggede agre* - en dyrkningsmetode, der blev indført i middelalderen. De højryggede agre består af parallelle volde på ca. 10-20 meter i bredden og op til 1 meter i højden, og imellem voldene ligger forsænkede furer (også kaldet *rener*), der har fungeret som dræn, der kunne lede overskydende vand væk fra afgrøderne på markerne.

Nord for dér hvor Skovmøllevej slår et knæk og drejer mod øst, findes Moesgårdskovens mest velbevarede højryggede agre. Når du finder stedet, skal du gå lidt ned i knæk og kigge rundt omkring dig i skoven. Så vil du kunne se, hvordan skovbunden har en bølget overflade med skiftevis volde og furer (rener). Denne mark har otte bevarede volde, som strækker sig ca. 300 meter ind i skoven i retningen fra nordøst mod sydvest. Man kan sige, at marken nærmest ligner et stort vaskebræt.

GPS-skattejagt

Skovens skjulte skatte

Kulturminde nr. 2

N 56° 05.484

E 010° 13.875

Sten i stakke

Isen dækkede landskabet helt under sidste istid. Sammen med isen blev der ført en masse sten til Danmark. Da isen var smeltet lå stenene tilbage. En stenrøse er en bunke sten som mennesker har samlet. Ofte fordi stenene lå i vejen på markerne. Nogle gange har folk brugt stenene til at dække en urnegrav eller til at markere et helligt sted.

Stenrøser er dynger af sten, som vore forfædre har samlet sammen, fordi stenene har ligget i vejen for ager- og skovbruget. Af og til har dyngerne også fungeret som forsegling på urnegrave.

Ved den sidste istids afslutning for ca. 12.000 år siden, så landskabet helt anderledes ud end i dag. Der var ingen træer eller anden bevoksning - kun gold jord og store mængder sten, som blev efterladt, da gletscherne smeltede.

Efter istidens afslutning levede folk som jægere og samlere. De flyttede rundt og tilpassede deres liv efter jagtdyrene. For omkring 6.000 år siden begyndte jægerne at skifte jagten ud med agerbrug og bosatte sig mere permanent for at opdyrke jorden. Stenene lå derfor i vejen på markerne og måtte løbende samles sammen, så markene kunne holdes stenfrie. Både dengang - og hele vejen op igennem middelalderen - blev stenene smidt langs markskellene, eller de blev samlet i dynger midt på marken eller i et hjørne.

Det er formentlig denne historie, der ligger bag de forholdsvis velbevarede stenrøser her på stedet.

GPS-skattejagt

Skovens skjulte skatte

Kulturminde nr. 3

N 56° 05.414

E 010° 14.344

En blanding af nyt og gammelt

Den gamle høj er ca. 1½ m. høj og 16 m bred. Da højen blev bygget var der sten hele vejen rundt. Nu er der kun to af dem tilbage. Stendyssen på toppen er bygget for omkring 200 år siden. Den er en efterligning af oldtidens store stendysser.

Den runde gravhøj fra oldtiden er ca. 1,5 meter høj og ca. 16. meter i diameter. De to "randsten" ved foden af højen er rester efter en hel stenkæde, som skulle holde på jorden, så højen ikke kunne skride ud. Stendyssen på toppen af gravhøjen er derimod kun ca. 200 år gammel.

I 1800-tallet opstod der – primært hos byboer – et romantisk natursyn, der stod i kontrast til landbefolkningens nyttebetonede opfattelse af naturen. Den tiltagende opdyrkning af landet ærgrede byboerne, og de forsøgte at beskytte de vidnesbyrd, der var efter vore forfædres tilstedeværelse - fx gravhøjene.

Derfor blev der opført flere kunstige stendysser i landskabet, fx i haver og parker og i få tilfælde på eksisterende gravhøje. Dysserne blev udført i miniformat og var således meget mindre end de rigtige storstensgrave fra oldtiden. Formålet med de kunstige stendysser var at give iagttageren tydelige associationer til fortiden.

GPS-skattejagt

Skovens skjulte skatte

Kulturminde nr. 4

N 56° 05.137

E 010° 14.888

Tid til tegl

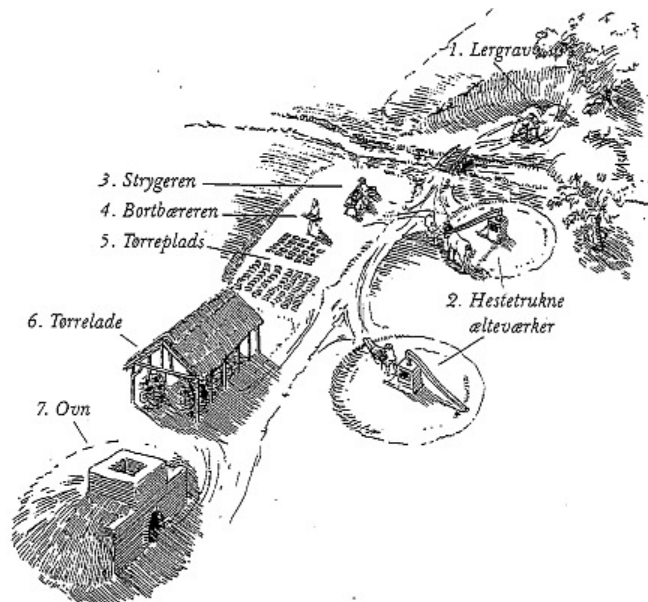

Illustration af hvordan Moesgård Teglværk højst sandsynligt har set ud.

Kilde: Laursen J. 1982 Fortidens spor i Århuskoven. En håndbog. Jysk Arkæologisk Selskab - Forhistorisk Museum Moesgård.

Her er forskellige spor efter Moesgård teglværk. Lergravens ses vest for Fiskerhuset. Lige nord for åen og vest for vejen anes to runde lavninger. Det var æltepladserne. Ud mod stranden ligger en jævn plads. Her blev teglstenene formet og tørret. Højen lidt længere mod nord er resterne af ovnen. Tørreladen lå mellem tørreplads og ovn. Måske kan du finde resterne af ladens sokkel. Teglblænderen boede i Teglluset, der ligger længere oppe ad åen.

Teglværket ved Moesgård Strand blev bygget i 1844 og var i brug i knap 50 år. Kigger du godt efter, kan du stadig ane sporene efter teglværket.

Vest for Fiskerhuset lå den store lergrav, som forsynede værket med ler. På den anden side af åen kan man skimte to runde forsænkninger i terrænet. Der blev leret æltet før produktionen. Hvis man ser rigtig godt efter, kan man i jorden og græsset se svage tegn efter fundamentet fra tørreladen mellem æltepladserne. Lidt nord herfor ligger en høj, som udgør resterne af den højoyn, hvor leret blev brændt til tegl. Det var en stor ovn, der rummede omkring 100.000 sten pr. brænding. Selve brændingen varede 4-5 dage. I løbet af en sommer blev der foretaget omkring 10 brændinger.

Længere oppe ad åen ligger det gamle teglværkshus, hvor teglblænderen boede. Man ved, at huset, der også har været bl.a. skovfoged-, fisker- og landarbejderbolig, er opført før 1777. Det er dermed det ældste, bevarede hus på Moesgård jorder.

Teglværket leverede sten og tegl bl.a. i 1852 til opførelsen af det psykiatriske hospital i Risskov, som dog på den tid blev kaldt Dåreanstalten.

GPS-skattejagt

Skovens skjulte skatte

Kulturminde nr. 5

N 56° 05.637

E 010° 14.669

Find de fredede diger i Moesgårdskovene

Digerne i skoven stammer fra 1700- og 1800-tallet. De ældste blev bygget som hegn mod Moesgårdskovens naboer. I 1805 kom den første lov om beskyttelse af skov. Husdyrene måtte ikke længere komme ind i skovene og æde græs og småtræer. Der skulle plantes nye træer, når de gamle blev fældet, og skovene skulle indhegnes med diger. Stenene til digerne blev hentet i skovbunden, og fra fortidsminder. Pas på digerne, de må ikke ødelægges.

I og omkring Moesgårdskovene kan du støde på flere velbevarede jord- eller stendiger. De fleste af digerne er opført i slutningen af 1700-tallet, hvor de indhegnede Moesgårdskovene. De resterende diger i skoven er "fredskovsdiger" fra begyndelsen af 1800-tallet.

For at redde de danske skove fra hæmningsløs hugst og græssende kreaturer, der ødelagde skovens naturlige vækst, udstedtes der i 1805 en "Fredskovsforordning". I skove, der blev udlagt som fredskov, skulle man plante lige så meget, som man fældede, og man måtte ikke lade sine kreaturer græsse i skoven. For at holde kreaturerne væk blev skovene indhegnet med jord- eller stendiger.

I området omkring Moesgård var der sten nok til, at man kunne bygge digerne af sten frem for af jord. Stenene til digerne blev hentet rundt om i skovene. I skovbunden kan man stadig finde sten med kløvemærker, som vidner om, at man har forsøgt at flække de store sten i mindre dele, så man lettere kunne transportere og bruge dem, fx ved opbygning af diger. Også fortidsminder som dysser, jættestuer og røser er formentlig blevet ødelagt for at genbruge stenene til diger.

I dag er digerne beskyttet af Museumsloven og må derfor ikke nedbrydes eller ødelægges.

GPS-skattejagt

Skovens skjulte skatte

Kulturminde nr. 6

N 56° 05.695

E 010° 14.619

Gravpladser fra jernalderen

I jernalderen brændte man ofte de døde, og asken blev begravet i urner, Tit blev stedet dækket med sten. Det kaldes en gravrøse. En gravrøse kan som regel kendes på at stenene ligger regelmæssigt. Derimod er en rydningsrøse en dyngne sten fra markerne, der er smidt tilfældigt. Det er sandsynligt at dette er en gravrøse, men vi ved det ikke sikkert.

Stenrøser er dynger af sten samlet sammen af vore århusianske forfædre. Det kan enten være dynger, der er ryddet væk for at forberede en mark til dyrkning (rydningsrøser), eller der kan være tale om grave fra oldtiden. Det kan være meget vanskeligt at afgøre, hvilken slags røse, der er tale om, hvis den ikke er arkæologisk udgravet. Det kan derfor heller ikke med sikkerhed vides, at denne røse er en gravrøse – men det er altså sandsynligt, at røsen rummer en urnegrav fra oldtiden.

Både i bronze- og i jernalderen brændte man ofte de døde. De brændte knogler blev lagt i en gravurne (en keramikkrug) sammen med lidt personligt småudstyr. Urnen blev sat ned enten i foden af en eksisterende gravhøj, gravet ned under flad mark eller sat nedenunder en mindre, rund høj, opbygget af sten – de såkaldte gravrøser. Én røse kan godt dække over flere grave.

Hvis du vil studere røserne i skovbunden, kan et fif være at lægge mærke til stenenes placering: For det meste ligger stenene over gravrøserne mere regelmæssigt end stenene i en rydningsrøse, som er tilfældigt henkastet.

GPS-skattejagt

Skovens skjulte skatte

Kulturminde nr. 7

N 56° 05.874

E 010° 14.364

Kom på sporet af gravrøvere

Denne lille gravhøj er omkring 1 m høj og 10 m bred. Måske er det gravrøvere der en gang har gravet hullet i midten. Siden 1937 har det været forbudt at grave i gravhøjene. I flere hundrede år har der dog været pligt til at sælge oldsagerne til et museum.

Gravhøjene i landskabet kan veksle meget i størrelse. Nogle er meget store, andre meget små, som fx denne lille gravhøj, der måler ca. 1 meter i højden og 10 meter i diameter.

I midten af denne gravhøj ses et hul eller en forsænkning. Det *kan* være tegn på, at nogen har gravet i højen, efter den er blevet bygget – altså at gravrøvere har været på rov efter de oldsager, som den døde har haft med sig i graven. Denne gravhøj har dog aldrig været autoriseret udgravet, og der findes derfor ikke oplysninger om, hvad den kan have rummet.

Især i 1800-tallet og starten af 1900-tallet havde gravrøverne travlt, fordi museer og private samlere på dette tidspunkt havde en stigende interesse for oldsager. Det var faktisk ikke ulovligt at grave oldsager ud af gravhøjene dengang. Det blev først forbudt at grave i gravhøjene i 1937, men det blev alligevel betragtet som en art gravrøveri at forstyrre de dødes fred på denne måde. Men det var forbudt at videresælge udbyttet til private samlere, for man var også dengang forpligtet ved lov til at aflevere danefæ til det offentlige – mod en kompensation.

GPS-skattejagt

Skovens skjulte skatte

Kulturminde nr. 8

N 56° 05.964

E 010° 13.764

Oldtidslevn og skulptur-træer

Billedhuggeren Jørn Rønnau har lavet sneglen omkring 1995. Gravhøjen ved siden af er måske 2000 år gammel. Du kan finde flere af Rønnaus skulpturer rundt om i skoven, men vent ikke for længe. De holder ikke så længe som gravhøjene.

Den århusianske billedhugger Jørn Rønnau lavede i 1990'erne en række skulpturtræer i Marselisborgskovene under betegnelsen Skovkunst. Skulpturerne er lavet af udgåede træer, der er omformet til fantasifulde figurer. De er lavet af skovens egne materialer og de fleste er udformet på stedet. Nogle af skulpturerne findes på let tilgængelige steder, hvor de tydeligt ses. Andre - som denne figur kaldet "Sneglen" - er gemt godt af vejen og går næsten i ét med den omgivende natur.

Sneglen her ligger ved siden af en gravhøj fra oldtiden. De er begge to menneskeskabte elementer i skoven, men der er et stort tidsmæssigt spænd imellem dem. Gravhøjen er måske omkring 2000 år gammel, og træskulpturen er kun ca. 15 år gammel. Gravhøjen er ikke arkæologisk udgravet, så derfor kan den ikke dateres med sikkerhed.

Gravhøjene er trods naturens erosion gennem mange år fortsat bevaret til i dag, og hvis vi værner om dem, kan de også blive bevaret langt ud i fremtiden. Hvor længe sneglen kan holde til naturens slid er nok mere usikkert. Dens levetid vil i hvert fald blive kortere end gravhøjens ved siden af.

GPS-skattejagt

Skovens skjulte skatte

Kulturminde nr. 9

N 56° 05.670

E 010° 14.256

De døde fortæller historier

Gravhøjene er de mest synlige spor af oldtidens mennesker. Højene blev bygget for at ære de døde. Samtidig har de vist noget om slægtens betydning.

Spredt rundt i landskabet findes arkæologiske vidnesbyrd om vores forfædres liv og død. Oldtidens bopladser ligger under flad mark og er derfor ikke synlige for det blotte øje. Gravene er derimod ofte anderledes nemme at få øje på. Det gælder især for de grave, der er omsluttet af en høj, som fx denne gravhøj. Gravhøjene er de tydeligste levn, vi har bevaret fra oldtiden.

Opførelsen af gravhøjene har været arbejdskrævende og mange mennesker har arbejdet sammen om byggeriet. Det store ressourceforbrug, der ligger bag opførelsen af de store gravhøje, kan formentlig forklares med, at man har ønsket at ære den døde og rejse et mindesmærke over vedkommende. Derudover har gravhøjene også skabt en markering af bygdens eller slægtens tilhørsforhold til jorden, og på den måde markerede vores forfædres deres territorium.

Gravhøjene kan altså både fortælle os historien om et samfund med en stærk forfædrekult og vise os oldtidens symboler på de territoriale rettigheder, der var en central del af stammesamfundet.

GPS-skattejagt

Skovens skjulte skatte

Kulturminde nr. 10

N 56° 05.706

E 010° 14.142

Bronzealderhøjen i Storskoven

*Denne store høj er sandsynligvis fra ældre bronzealder. (1800 – 1200 f. Kr.)
En stor høj viser at den er bygget af en rig og magtfuld familie. Måske er
højen bygget over en gammel Moesgård-høvding.*

En af Moesgårdskovens tydeligste og mest markante gravhøje ligger i den del af skoven, som man kalder Storskoven. Bedømt ud fra højens størrelse og beliggenhed er der tale om en gravhøj fra ældre bronzealder.

I løbet af ældre bronzealder (perioden 1800 – 1200 f.kr.) blev der bygget et stort antal kuplede rundhøje. Da byggeriet af gravhøje var på sit højeste, vurderer man, at der blev bygget over 100 høje om året. Det er dog kun en lille del af disse, der er bevaret til i dag. Resten er forsvundet gennem tiden.

Bronzealderhøjene har sandsynligvis været de ledende familiers gravsteder. Dette fortæller os, at samfundet på den tid var lagdelt – altså at nogle familier havde mere indflydelse og magt end andre. Måske ligger en tidligere Moesgård-høvding begravet i denne høj.

GPS-skattejagt

Skovens skjulte skatte

Kulturminde nr. 11

N 56° 05.694

E 010° 14.070

Sten med kløvemærker

Landskabets sten er blevet brugt til mange forskellige formål. Nogle er brugt til gravhøje, og mange er anvendt til veje, stendiger og bygninger. Her i skoven finder man flere sten med tydelige hugge-mærker. Det er vore forfædre der har forsøgt at kløve stenene, så de kunne flyttes og bruges.

Helt tilbage til stenalderen har vores forfædre anvendt de sten, der lå i landskabet, til praktiske formål. Stenene blev fx brugt til veje og fundamenter til huse. Man brugte også sten til byggeri af datidens gravkamre, dysser og jættestuer. De største af disse sten vejede op til 25 tons.

Enkelte steder i Moesgård- og Marselisborgskovene kan man finde sten med huggede riller. Sådant nogle sten vidner om, at nogen i fortiden har forsøgt at anvende stenene til fx kirkebyggeri, vejanlæg og stendiger. Det var tit meget store og tunge sten, som skulle bruges til byggerierne, og de var vanskelige at transportere i hel tilstand. Derfor forsøgte vores forfædre ofte at kløve stenene med kiler forud for transporten. De sten med kløvemærker, der i dag ligger tilbage i skoven, er blevet efterladt, fordi det ikke er lykkedes at kløve dem, eller måske fordi de er spaltet på en forkert måde. Der findes endda sten, hvor kilerne har sat sig fast og stadig sidder i stenen.

GPS-skattejagt

Skovens skjulte skatte

Kulturminde nr. 12

N 56° 05.706

E 010° 14.010

Huller i historien

Langs med stien ses flere røser. Det er bunker af sten, der er ryddet væk fra markerne. En af stenene har kløvemærker: Nogen har forsøgt at kløve stenen. Mennesker har altid udnyttet landskabets ressourcer.

Når man kigger sig omkring i skovbunden, vil man kunne se mange menneskeskabte spor.

Langs stien på dette sted ligger en række stenrøser, som er dynger af sten, der er samlet sammen, fordi de har ligget i vejen for ager- og skovbruget. Én af røserne indeholder en stor sten med kløvemærker. Det viser at nogen har forsøgt at kløve stenen, men uden held. Røserne og stenen med kløvemærker fortæller om, hvordan vores forfædre udnyttede landskabets ressourcer - som fx sten, grus, mergel og tørv.

Man kan i skovbunden også finde huller efter store sten, der er blevet gravet fri af jorden og brugt til fx byggeri. Derudover findes huller efter ulvefaldgruber (fælder, til at fange ulve i) samt trækulsgruber, som man brugte til at brænde træ til kul.

Savgrave er en anden form for hul, som man også stadig kan se spor efter i skovbunden. De blev brugt til at opsave træstammer til tømmer på det samme sted, hvor man fældede træer. På den måde slap man for at slæbe de hele træstammer ud af skoven.

Natur og Miljø
Valdemarsgade 18
Postboks 79
8100 Århus C
Telefon + 45 8940 2755
e-mail: naturogmiljo@aarhus.dk

Januar 2011